

VEDOMECKÉ LISTY

V TEJTO CHVÍLI IDÚ POŠTOU. V PREDSTIHU PRE BYTOSŤ Z RODNÉHO KRUHU

z č: 52

Pred **DEVÍNSKYM BUDENÍM**

tento súbor neposielaj iným . Sprístupnili sme takto časť Vedomeckých listov kráčajúcim, aby mali správy skôr, než stihne pošta doručiť vedlisty.

Stalo sa to po letnom slnovrate. Šli sme rovno z vajanej hory, z Cisárskej na Vepor. Veporské hory, čistejší vzduch, ako v Tatrách. Kráčali sme po turistickom chodníku. Človek sa díval na chodník cez špičky krpcev. Lebo na púť sme šli bez spacákov, len s doma vyrobenými vecami. Na chodníku ležali mŕtve bystrušky, čmeliaky, roháče, motýle...Čo sa to deje? Zistili sme to až na druhé ráno, keď sme sa prebudili pri drevenici pod Veprom. Po turistickom chodníku vrčal veľký traktor. A na niekoľko metrov striekal na stromy obrovský prúd akejsi chemikálie. Vraj proti kôrovcom. Odstúpili sme sa chemickej sprche, chlapi na traktore tvrdili, že neškodnej. Vraj to studničku pod cestou neotrávi. Niektorí si nabrali z nej ešte vody a narýchlo sme odišli. Až neskôr sme sa dozvedeli, že ten postrek - to boli jedovaté pesticídy. Nevedno, či tí chlapi, ktorí robili postreky, vedeli, čo všetko pesticídy spôsobujú - ľudská neplodnosť pritom nie je ten najhorší následok. Priznali, že postrek je proti vysychaniu smrekov aj tak neúčinný, ale robia čo môžu, aby sa nepovedalo, že nič nerobia...

Človekovi to načisto vzalo náladu. Tu to máš, pútnik, hľadajúci posledné čisté kúty lesa. Človek sa odpojil a kráčal sám. Po hrebeňových a stráňových chodníkoch až do klenoveckej doliny. A všade ten mŕtvý hmyz. Z tých stráni otrávených vraj neškodnou smrtonosnou látkou stekali potôčiky až do klenoveckej priehrady - zdroj pitnej vody pre dolniacke dediny a mestá. V doline o postrekoch nik nevedel. Takéto postreky sa diali v tomto lete na mnohých miestach slovenských hôr. Naše hory zamorili duševní mrzáci chemickými jedmi. Stromy a celé kolo bytostí, ktoré s nimi súvisí, každý potrebuje každého, boli znovu narušené, poškodené, zabíjané. Roztoče, bytosti malé lietavé, hmyz, ktorý žerú vtáky. Vtáky na to tiež doplatili. Vody. A človek, aj človek na to doplácá. Všetci na to doplácame.

Smrekky usychajú tak či tak. Kôrovec nie je príčina, ale skôr následok tohoto pochodu. Chemikálie im v tom nezabránia. Keďže sa na Matke Zemi oteplilo a teda aj na Slovensku, vzduch tiež nie je najčistejší, a tiež les, ten dnes už nemá celkom prírodné zriadenie. Človek priemyselný si zmyslel, že vysadí čiste smrekové porasty vo väčšine slovenských hôr. Lenže stromy majú dušu, majú vedomie, ktoré je súčasťou vedomia všedušného. Mnohé smrekky uvoľňujú miesto ďalším stromom, ktoré sa tam chystajú rásť. Je dôležité, aby aspoň na tých niekoľkých miestach Matky Zeme, kde ešte sú nejaké lesy, aby tie lesy boli prírodné, aby sa v nich darilo ďalším bytostiam, ktoré v nich od veky vekov žijú. Z našich lesov síce navždy vymizli pratury, zmizli aj zubry, miznú aj ďalšie živočíšne druhy, ale mnoho ich tu ešte žije. Mnohé ani len nepoznáme, drobný hmyz, kvetiny, ktoré väčšina ľudí nikdy nevidela, ale sú, žijú, žijú tak, ako vy, ako ľudia: Žijú, tak ako ešte žijú duchovní sloveni a ďalší, ktorí ešte majú neotupené srdce a nesebeckého ducha. Oni sú živí a ohrození tak, ako čistá voda, tak, ako človek múdry. Človek múdry je tiež ohrozený druh, lebo ho dlhodobo zatláča človek tupý. Inak by sa v našej prírode nedialo to, čo sa deje. Ktorý druh zvíťazí? Múdry - celostný, alebo tupý - sebecký? Zvíťaziť môže len človek múdry. Prehrať môžu obaja. Ak by totiž zvíťazil človek tupý - sebecký, na konci tohoto boja, lebo to je vývojový boj, ak by zvíťazil človek tupý, na konci tohoto boja by bolo zničenie všetkého živého, vrátane človeka tupého.

Rodina. V rodnom duchovne oddávna, od nepamäti vnímame, že stromovia a všetko živé má dušu. Slovenské povesti, báje aj piesne, ale aj utajované vedomstvá hovoria, že strom, tak, ako aj iné živé bytosti, má dušu. Aj mravec. Aj ten najmenší živočích, ktorého sme nikdy nevideli, ale tu je. Kým ho nezabijeme svojou chemickou špinou.

Každý raz odíde tela. Je dobré odísť s pokojným pocitom, že sme nežili nadarmo, že sme niečo urobili pre tento svet. Že sme spravili, čo sa dalo. Že sme spravili, na čo stačila živa, pre to, aby sme načisto nezahumpľovali tento svet.

Otázka je taká, prečo človek múdry nezvíťazil nad mocou človeka tupého. Odpoveď: lebo múdrosť v ľuďoch zaspala. Sú síce niektorí ľudia múdrejší, ako tí otupenejší, sú celostnejší, ako tí vytrhnutí, ale nie sú dostatočne múdri a vedomí na to, aby tu bola rovnováha. Prebudme ju!

Už sa začalo to, čo sme kedysi predpovedali. Spotrebná civilizácia stráca istotu. Ale svet sa s ňou zrútiť nemusí. Prichádza čas pre našu novú kultúru s dávnymi drevnými základmi.

Sestry a bratia. Príďte na Devínske Budenie. Žiarislav tohto roku nezvoláva bytosti na hrad. Zvoláva na sútok Dunaja a Moravy, a do lužného lesíka pod sútokom. Ku stromom. K našim stromovým starejším. Aby sme v tichosti, bez vyrušovania, mohli porozjímať osamote i spolu a našli odpovede na otázky.

Človek obetuje pri tejto príležitosti piesne rodným horám. A vyzýva všetkých, ktorým záleží na rodnej kultúre, rodnom duchovne, aby vzali mocné koncovky, bubny doby a to, čo patrí k veci, prišli na devínske budenie na oznámené miesta. Ž.slav.

DEVÍNSKE BUDENIE ROKU 8.

od piatku 10. 10 do nedele 12. 10.

V akejkolvek dobe - rozjímania tiché, s písťalami, fujarami, piesňami...lužný lesík výraznejšie kráčajúci prichádzajú v netovárenskom odeve - novodrevo

zavolajme priateľov, ktorých to zaujíma. Nevolajme tých, ktorí k tomu nemajú dobrý vzťah.

v piatok 10. 11. v Čajovni Biela Ľalia - verejné podujatie

Žiarislav o 18. 00 hovory o pôvodnej prírodnej kultúre Slovenov a Slovákov

- obetované človekove piesne z reťazca Hory moje hory

20. 00 - tiež v Ľalii, stretnutie Rodného kruhu s poradou o budení - vnútorné podujatie

ŽIARISLAV A BYTOSTI

v sobotu o 11. rujeňa o 18. 00 na Devíne na sútok - verejné hudobné vystúpenie

20. 00 pri ohníku v lužnom lese - stretnutie pre Rodný kruh - vnútorné podujatie

- o tom, čo môžeme urobiť pre krajinu, ľudí, kultúru, prírodu - bytosti, pre rodné duchovno

- o duchovnej sebaobrane a potrebe odvahy v obrode

STRETNUTIE DO NOCI - obrad podstrižín

- prijímanie duchovných mien

Prespať možno v lužnom lesíku, nech sa každý zabezpečí. Ktorí nie sú pripravení spať vonku, nech si vybavujú nocľah cez známych.

NEDEĽA: dopoludnia - lesík

- veci v kruhu - prijmeme návrhy na ďalšie činy

- hovory o rodnom kruhu a vedomeckom vzdelávaní

PREČO SA STRETÁVAME NA DEVÍNSKOM BUDENÍ?

Aby sme sa napojili na duchovné korene z ktorých sme vzišli

Aby sme po tisícročnom útlaku statočne a neústupne pozdvihli rodné duchovno do slobodnej a čestnej polohy

Aby sme rodné duchovno rozvíjali v novej dobe

Aby sme pomohli nielen sebe, ale aj iným, rodnej prírode, Matke Zemi...

Oznamy:

V Dive sme pripravili novú knihu - **PIESŇOSLOVÁ** - vyše 100 žiarislavových piesní v textoch a obrazoch - knihu v týchto dňoch dokončujeva grafička.

Aj túto knihu vydáme bez grantu. Podpora knihy od tých, ktorí tieto piesne majú radi, je vítaná. Darcovia

sa môžu ozvať na našom čísle, alebo imele. Alebo môžu previesť obeživo rovno na účet vydavateľstva

Diva: 0341 186 560/0900

Kto by takto obetoval na knihu, nech nám o tom zašle správu, podľa možnosti s adresou, aby sme mu mohli zaslať upomienkovú knihu, prípadne iný vydavateľský dar.

Chvála

Časopis **DIVA - RODNÁ CESTA** : Dopisovatelia - zašlite články do 9. čísla nášho časopisu, čo najskôr!

Ydavateľstvo Diva, pošt. pr. 3., Kokava n/Rim. 085 05, divozel@post.sk, www.ved.sk